

ՀՐԱՆԴ

որոշ ըլլալու է որսորդներու հետ, նա-  
ւաստի նաւաստիներու հետ, գեղջուկ  
գեղջուկներու հետ, եւն յ) Եւ ինք ալ-  
պէս ըրած է. եւ անոր համար հրաշալի  
կերպով կենդանի են իր տիպարները, եւ  
իր բոլոր արտադրութիւնները բնական,  
այն աստիճան որ իրեն համար ըսին թէ  
իր վէպերը կը կրէ ինչպէս խնձորենի մը  
իր խնձորները: Յնդպէս մէջ աւելի ար-  
ուեստ, աւելի մտքով ուսումնասիրու-  
թիւն, աւելի վերլուծում կը զգացուի:  
Եւ այնչափ կենանք կը ծծէր եւ յետոյ  
կ'արտաշնչէր միայն, որ իր վէպերուն  
մէջ հոգեբանութիւնը հոգեկան վիճակնե-  
րու բանաբով եւ վերլուծումներով մեկ-  
նութիւն մը չէ, ինչպէս Պուստէլին մէջ,  
որուն մէջ թոյլին չէր հաւանք, այլ կենանքի  
արտաքին նշաններով, խօսքերով, շար-  
ժումներով, արարքներով հոգեկան վե-  
ճակին պատկերացումը, ինչ որ աւելի  
կենանքին տպաւորութիւնը կը ձգէ ընթեր-  
ցողին վրայ, ուղղակի ազդելով, շատ  
աւելի թելադրիչ:

Իսկ իր փիլիսոփայութիւնը Յնդպէ-  
սին է նախ, այն փաստով, յոսանքն  
փիլիսոփայութիւնը զոր Ժ. Լըմէթն աս-  
պէս կը բանաձեւէ. «Կենանք յոյժ է եւ  
իստեղ յունի, թէեւ կարծես թէ երբեք  
տեսակ մը հեղուկութեամբ յոյժ է, բան մը  
չենք գիտեր եւ բան մը չենք կրնար գիտ-  
նալ. կ'երթանք ակամայ ուր որ մեզ կը  
տանին մեր տենչանքներն եւ արտաքին  
ազդեցութիւնները. յետոյ մահն ամէն բան  
կ'աւարտէ յ) Յնդպէս տուաւ անոր ար-  
դեն արամարեւելու եւ կենանքը անիմատ  
գտնելու այդ ձգտումը զոր ինք ունեցաւ  
մինչեւ ետքը: Բայց Մորատան հետզհետէ  
փոխեց այս իմաստասիրութիւնը, քանի  
որ արգահատանքը եկաւ զայն ամբողջ իր  
բաղձը տրամաութեամբ. եւ ինք որ սկսաւ  
ըսելով «Մերիններն ամբողջ ապուշ եւ հեշ-  
էն», «վերջ ի վերջոյ կը խորհէր «Մե-  
րիններն ամբողջ զգաւոր են յ)»

Իր փիլիսոփայութիւնն ալ յստակ է,  
առանց շատ խորին ըլլալու, իր գրական-  
ութեան պէս: Մորատան մեծ մտածող  
մը չէ, անոնցմէ որոնք զաղափարներու  
մէջ կը սուղուին եւ անկից կը հանեն մար-  
դիւնները որք դեռ անձնօթ են: Մո-  
րատան արուեստագէտ մըն է, ու մեծ ա-  
րուեստագէտ մը, եւ իր փառքը հոգ պէտք  
է փնտռել: Կենանքը ապրած, դիտած, ըըն-  
նած եւ յետոյ արտայայտած է այնպէս  
որ իր գործերը երկրորդ կենանք մը կը  
կազմեն, նայնչափ ճշմարիտ եւ իրական:  
Մեծ հանճար մըն ալ չէ, անոնցմէ որք  
նոր թուականներ կը բանան, նոր գեղեց-  
կագիտութիւն մը կը դարձնեն, հսկայ  
տեղեւորագործութիւն մը կ'արտադրեն: Իր  
սանձանքը պզտիկ հրաշակներնորուն սահ-  
մանն է, ուր ինք մեծագոյնն է թերեւս:  
Եւ պիտի ապրի իր գործը, որովհետեւ  
կենանքին ցոլացումն է, որովհետեւ ա-  
ռողջ է եւ որովհետեւ կատարեալ է: Մինչ-  
դեռ ուրիշներ մտքի ճարտարութիւննե-  
րով, խաղերով, նորութիւններով, ար-  
ուեստով եւ արուեստակութեան ճիգերով  
վայրկեանական զարմացում մը միայն պի-  
տի պատճառն եւ անցնին, ինք իր փոփ-  
կաւ եւ ողջ յատկութիւններով պիտի մնայ  
իր տիպարը որք մը եւ իր տիպար վի-  
պով մը, որովհետեւ, ինչպէս կ'ըսէ Չոլան,  
«Կենտոները, ներքառները եւ մտայնա-  
խոհները գեղեցիկութիւնն են, կամ մէկ  
վայրկեանի խնդրը միայն, ու պէտք է  
դիմել միայն պարզերուն եւ յստակներուն,  
ինչպէս կը դիմէ մարդ, առանց ձանձրա-  
նալու, հանապազօրեայ հացին որ կը սը-  
նուցանէ յ)»

ԻՆԳՆՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԴԱՍԵՐ

ԱՄՓՈՓ ՄԻՏՔ

Մեծ մարդերու յաջողութեան գլխա-  
ւոր մէկ գաղտնիքը եղած է ամփոփ մտ-  
քով աշխատելու կարողութիւնը: Թէ'  
արուեստից եւ թէ' գիտութեանց մէջ յա-  
ջողելու համար յոյժ կարեւոր յատկու-  
թիւն մըն է մտամփոփ աշխատութիւնը:  
Սըր Իսահակ Նեւտոն կ'ըսէր թէ իր յա-  
ջողութիւնը կը պարտէր ոչ այնչափ հան-  
ճարի որչափ յարատեւ եւ մտամփոփ  
աշխատութեան: Երբեմն այնչափ խորա-  
ուզուած կ'ըլլար իր չափաբերական եւ  
գիտական հաշիւներուն եւ զննութիւննե-  
րուն մէջ որ մինչեւ իսկ կերակուր ու-  
տել կը մոռնար. երբեմն ալ չէր նշմարե-  
ր թէ ցերեկ է թէ գիշեր: Արքիմիդէս, Սի-  
րակուսացի աշխարհաշույկ չափազեղը,  
այնչափ ամփոփ մտքով կը պարտւէր իր  
ուսմանց որ արտաքին պարագաները բո-  
լորովին կը մոռնար: Անգամ մը իր հայ-  
րենի քաղաքը թշնամի բանակէ մը պա-  
շարուելով առնուեցաւ եւ ընտկիչները ըը-  
րով հալածուեցան, մինչդեռ Արքիմիդէս  
եղբորապիսեան կարեւոր խնդրոյ մը լուծ-  
մամբ զբաղած էր: Ձինդուները իր տա-  
նը վրայ յարձակելով իր սենեակը խու-  
ժեցին եւ հրամայեցին որ անձնատուր ըլ-  
լայ: Արքիմիդէս ամենայն հանգրաւու-  
թեամբ եւ քաղաքավարութեամբ խնդրեց  
անոնցմէ որ «պո-թի» միջոցով իր խո-  
րոյ լուծումը տուէր:

Արքաճամ Լինքըն այնչափ լաւ կեր-  
պով մտքը ամփոփելու կարողութիւնն  
ունէր որ կրնար գործիչ բառ առ բառ  
կրկնել այն քաղաքները զոր տղայութեան  
ժամանակ լսած էր: Չափահաս եղած ժա-  
մանակ ալ պահած էր նոյն յատկութիւնը:  
Երբ նոր ձեռնարկած էր օրէնսգիտու-  
թիւն սովորելու, օտարուեցաւ ուժեղ ժամ  
հեռու տեղէ մը իրեն պէտք եղած մէկ  
քանի գրքերը բերել: Գալելեոյ գիտն-  
քները առաւ եւ քալելով վերադարձաւ  
նոյն օրը: Երբ իր բարեկամներէն մին  
տարակոյս կը յարցնէր թէ ուժեղ ժամ հե-  
ռու տեղէ բերած ըլլայ չորս խոշոր եւ  
ծանր հատոր օրէնսգրքերը, Լինքըն յայ-  
տարարեց թէ ոչ միայն բերած էր, այլ  
ձառքն եկած ատեն իրը հարկեր երես  
ալ կարդացած էր, եւ իբրեւ ապացոյց  
սկսաւ կրկնել նոյն հարկը երեսին պա-  
րունակութիւնը:

Ամերիկացի մեծ ուսուցիչ Հորէյս Մէյն  
ինքնզննութեամբ զարգացած հերոս  
մը ըլլալով իր կենսագրութիւնը ընտիր  
օրինակ մըն է ամփոփ մտքը եւ որոշ նը-  
պատակ ունենալու կարեւորութեան: Աղ-  
քատ գիւղացի ծնողաց զաւակ ըլլալով  
կենանքին պարագաները այնպէս էին որ  
դաստիարակութիւն ստանալու մասին ա-  
մենէն աննպաստ պայմաններու մէջ կը  
գտնուէր: Ծառ պղտիկ եղած ատեն իր  
բնի հաղիւ եօթը ուժ չափով զոյգը  
կ'երթար, եւ զատաղըբերուն դինը ճա-  
րելու համար յարդ հաւաքել ստիպուած  
էր: Տասներեք տարեկան էր երբ հայրը  
մեռաւ. ասով ինքը աւելի ծանր գործեր  
ընելով ապրուստը կ'աւանջէր: Դասա-  
պարտուեցաւ: Դառն աշխատութեամբ  
եւ մեծ զրկողութեամբ անցան Մէյնի տը-  
ղայութեան եւ պատանեկութեան օրերը:  
Սակայն բոլոր այս խաւարածման անորո-  
շութեան մէջ իբրեւ չղոյղուէն վաճ մը  
կը փայլէր իր ընտրած միակ նպատակը,  
որ էր համալսարանի մը ընթացքը աւար-  
տել եւ ուսուցիչ ըլլալ. այս էր իր ման-

կութեան երազը, իր ամբողջ էութեան  
իդէա: Իր սքանչելի կորովը եւ հրաշալի  
գործունէութիւնը սոյն երազը իրակա-  
նութեան փոխեցին:

Տասն եւ ինն տարեկան էր երբ հա-  
մակելի վարժապետ մը եկաւ իր ընա-  
կած դիւղաբազալը, Հորէյս անոր խը-  
նամբին տակ ամփոփ մտքով աշխատե-  
լով վեց ամսուան մէջ այնչափ բան սոր-  
վեցաւ որ համալսարանին սուսաքի քըն-  
նութիւնը կրնար անցունել: Անմիջապէս  
հաւաքեց այն սակաւթիւ ստղաները  
զոր իր ծանր աշխատութեանց մէջ խը-  
նամբի ծայր խնայողութեամբ եւ յանձն  
ինքզինքը զրկելով կենանք վարելու ստիպ-  
ուած էր: Սակայն չորսին իր մտամփոփ  
աշխատութեան իր դասերուն մէջ ամե-  
նէն յառաջադէմն էր, եւ ամենաբարձր  
պատիւներով աւարտեց իր ընթացքը:

Մէյն անգամ մը իր մէկ բարեկամին  
ստպէս կը գրէր. «Մեղացաւ աղքատու-  
թիւնը տեւական չքաւորութեան դատա-  
պարտած էր զիս: Կը հաւատամ թէ ծա-  
նէր աշխատութիւնը մարդ տալի է ե-  
փուն կ'ընէ, բայց դիւղաբազալն ե-  
փուն ըրաւ: Ձեռ յիշեր այն ժամանակը  
երբ սկսայ ասալին անգամ գործել: Մի-  
չեւ իսկ խաղի օրերս, — ոչ, խաղի օ-  
րերս չէ, վառն դի ընաւ խաղի օր ու-  
նեցած չեմ, — այլ խաղի ժամերս, ձեռք  
բերած եմ աւելորդ գործեր ընելով միայն,  
որոշեալ գործեր ժամանակէն քիչ մը  
կանոնիս լինջունելով, որպէս զի մանկա-  
կան զրօսանքի համար Զարմանիկ չափիս:  
Աշխատասիրութիւնը կամ ժրջանութիւ-  
նը ինձի երկրորդ բնութիւնն եղաւ, եւ  
արդեօք կ'այ հոգեբան մը որ կարենայ  
գտնել թէ առջի բնութիւնն ուր մնաց:  
Այս ընդարձակ սովորութեանց պատճա-  
ռաւ, զորով ինձի համար եղած է այն'  
ինչ որ ջուրն է ձուկին համար: Չար-  
մացի մնացեալ եմ երբ շատ յաճախ լսե-  
ր եմ մարդոց ուսման ընդերքը թէ «Ես այս  
գործը չեմ սիրեր, երանի թէ այն ինչ  
գործին հետ վտնէի» եւն: Իմ մասին,  
ինչ գործ որ անցած է ձեռքս, կենանքս  
մէջ երբեք չեմ յիշեր թէ վարանած եմ,  
այլ գործի սկսած եմ անպիսին եռանդ-  
եամբ իբրեւ թէ աշխարհի մէջ ինձ վե-  
րապահուած միակ գործը այդ ըլլար:»

Այս ապակի գործունեական ոգիով էր  
որ Հորէյս Մէյն համալսարանէն ելածին  
պէս նետուեցաւ գործի օտարեղծ: Նոյն  
սկզբունքը պիտի ընէր ուսուցչութեան  
մէջ զոր իրեն ապագայէն ընտրած էր, եւ  
նոյն հաստատաւորութիւնը պահեց նաեւ  
այն յոյժ փոփոխութեան սակայն կարե-  
ւոր ձեռնարկին մէջ որով բաղում ար-  
գելներու յաղթելով հաստատեց Ամերի-  
կայի Մասաչուսէց նահանգին «Հասա-  
կակաց Դպրոցի Դրութիւնը», որութիւն  
որ ոչ միայն Միացեալ-Նահանգաց մէջ,  
այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի վրայ զար-  
ցական գրութեանց բարեկարգուելուն եւ  
զարգացումուն միջոցը եղաւ:

Աշխատել ամփոփ մտքով եւ ամբողջ  
գործութեամբ աշխատել, եւ իր աշխա-  
տութեամբ ինք զինք զարգացնել, հաս-  
այս էր Հորէյս Մէյնի նշանաբանը: Իր այս  
սկզբունքին չորսին էր որ ընդհուպ ընտ-  
րուեցաւ ծերակուտայ անդամ, եւ այդ  
կերպով վեց տարի շարունակ իր երկրին  
մեծամեծ ծառայութիւններն մատուց եւ  
«խօսեցաւ ամենապիտան ճառերը զոր  
երեսը մարդկային շրթներէն արտասա-  
նած ըլլաւ:» Նոյն օրը Մասաչուսէց նա-  
հանգին ընդհանուր կառավարիչ ընտրուե-  
ցաւ: Կառավարչութիւնէն նախադաս տե-  
պեց համալսարանի տնօրէնութեան հա-

մաստ ամբողջ օրուն վրայ բազմելու հա-  
մար այնչափ արժանի եղած էր չորսին  
իր անխնայ գործունէութեան: Ահա կենանք  
մը որ կը ցուցնէ թէ ինչ է որոշ նպատա-  
կի մը համար ամփոփ մտքով աշխատելը:  
Ա. Կ. Ս.

ՕՐՈՒԱՆ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

Մայիս, 28 յուլիս  
Ձինդուական աստեղի մեծաց որ  
վիշիւրէի աղետին մէջ միակ պատառ-  
խանաւոր թրայն Դովալալն է, եւ թէ  
ոչ Պուրը նաւապետը եւ ոչ ալ միւս ըս-  
պայներն ո' եւ է յանցանք ունին:

Բարիք, 28 յուլիս  
Պ. Քանոս վերստին տկար է:

Պէրլին, 28 յուլիս  
Գերմանական դաշնակցային ժողովը  
որոշեց աւելցնել 50 % Ռուս ապրանք-  
ներու մաքսային տուրքը, եթէ Ռուսիա  
ի գործ զնէ մաքսային առաւելագոյն օս-  
կացոյցը:

Լոնտոն, 28 յուլիս  
Լորտերու ժողովին մէջ, Լորտ Ռոզ-  
պէրի յայտարարեց որ Սիւմի խնդրին մէջ  
անգլիական կառավարութեան քաղաքա-  
կանութիւնը ի սկզբանէ անտի  
եղած է ո' եւ է միջամտութիւն չընել:  
Սակայն Անգլիա Սիւմի խորհուրդ տուած  
է Ֆրանսային հետ կարգադրութեան  
մը յանգիլ, Սիւմի արդի զէպերը ան-  
կարեւոր չեն անգլիական կառավարու-  
թեան որ կը ցաւի պաշարման վիճակին  
համար, որմէ կրնան ծագել միջազգային  
իրաւունքի ծանր խնդիրներ: Պաշարու-  
մի վիճակը տակաւին պաշտօնապէս չէ  
հաղորդուած, կարելի ըլլայ թերեւս առ-  
ջեւ առնել: Անգլիա եւ Ֆրանսա կ'ըն-  
դունին թէ Հնդկա-Ձինդուանի մէջ սա-  
մանկից չգտնուին իրարմ:

Բարիք, 28 յուլիս  
Լորտ Տըֆրին խորհրդակցեցաւ Պ.  
Տըվէլի հետ. կը հաւատեն թէ Ֆրանսա  
ամէն բանէ առաջ կուզէ կարգադրել  
ազգային օրէնսդրութեան կենսաւ եւ Սի-  
ւումի հետ եղած դաշնագրերնորուն բռնա-  
բարութեան խնդիրները: Ֆրանսա պիտի  
չընդունի որ օտար միջամտութիւն տեղի  
ունենայ:

Մեծ հանդիմանութեամբ օտնուե-  
ցաւ սլաւական առաջին տպարանին հաս-  
տատութեան չորրորդ հարկւրամակը:

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Աղթամարէն կը հաղորդեն մեզ թէ  
Տ. Ռաչատուր Կաթողիկոսը ծանրապէս  
հիւանդացած է, Կաթողիկոսին ամբողջ  
մարմինն ուսեցած է եղել:

Այսօր Գաղղիոյ մէջ տեղի կ'ու-  
նենան թաղային ընտրութիւնները: Այս  
անգամ սակայն գիւղացիներուն մէջ չտես-  
նուիր այն ոգեւորութիւնը զոր հրաժար-  
եալ թաղական խորհրդին ընտրութեան  
ատիկն ցոյց տուին:

Պուրէշի Տ. Ռաչատուր քահանայ  
Հայ եկեղեցիին յատուկ մէկ քանի շա-  
րականներ ու միանգամայն օրացոյցը  
ռուսներէն թարգմանած ըլլալով, ի-

րողութիւնը իմաց տուած էր Կրօնական  
ժողովին: Կրօնական ժողովը որոշեց  
զրկել Տ. Ռաչատուր քահանային որ աշ-  
տանտեւ զրուշանայ այդպիսի գործերէ  
եւ միանգամայն պատուիրել որ իր ը-  
րած թիւղմանութեանց օրինակները, ուր  
որ կը գտնուին, ամբողջովին հաւաքելով  
զրկէ ի Պաշարարքարան:

Գաղղիոյ բիւրի Տ. Համադասալ քա-  
հանայ վերջնապէս Պաշարարքարանի դի-  
մելով, յանձն առած է ենթարկուել այն  
պատժին զոր Կրօնական ժողովը տնօր-  
նած էր իրեն դէմ: Հետեւաբար Պաշ-  
արքական-Փոխանորդ հայրը գրեց Հի-  
ւանդանոցի հոգաբարձութեան որ ինչեա-  
լը ընդունին հիւանդանոցին մէջ, մինչեւ  
ի ազգայնաբարձութեան օրերուն աւարտիլը:

Ուսուցչութեան ընտրելիներու Գննիչ  
Թանձաժողովը իր Ձ. Նիստը գումարեց  
ուրաթ օր Դաւաթիոյ խորհրդարանը, ա-  
տենապետութեամբ հարապիտէ Էֆէնտի  
Իւթիւհանի, եւ զբաղեցաւ ներկայացող  
ընտրելիներու զննութեամբ:

Թանձաժողովը տակաւին երկու Նիստ  
պիտի ընէ ներկայ յուլիս ամսուան մէջ,  
որմէ վերջ իր պաշտօնին ըստ օրին վեր-  
ջացած համարելով, տեղեկագիրը պիտի  
մատուցանէ Ուսումնական խորհրդին:

Հետեւաբար կը հրաւիրուին ընտրելի  
որ փութան մինչեւ յուլիս 30 ներկայաւա-  
Թանձաժողովին եւ յետ կանոնական  
զննութեան ստանալ վկայականներն:

ՍՐՈՒԱՆՏՅԵԱՆՑ ԿՏԱԿԸ

Ահաւասիկ պատճենն այն կը-  
տակին որուն վրայ խնդիր ծագած  
է այժմ Կոստայաց Հոգաբարձութեան  
և Սրուանձտեանց ժառանգորդնե-  
րուն միջև:

Ոչնչացնելով սակէ յառաջ գրածս կը-  
տակն, նորը կը գրեմ ասա:

1. Եթէ հարկը եւ ութուն (780)  
հատ օսմ. լիւրս տուած եմ ընդ կար-  
նեցի Պալատեան Գարբիէլ աղային, որ  
անկուրթիւն հաստատած է ի Տրապիզոն,  
պայմանաւ որ իրաւաւոր մէկ ամիս  
մէկ ոսկոյ համար քսան փարա տոկոս  
հաշուէ. եւ երբ ուղեւ ստանամ, որոյ  
համար մուրհակ առած եմ իւր ստորա-  
գրութեամբ եւ կ'ընդլ 1888 յուլիս 6  
ի Տրապիզոն: Վերադարձել երկու զու-  
մարներէն հազար ոսկի կը կտակեմ ծը-  
ննդավայրին մէջ համեստ հիւանդանոց  
մը հիմնել իմ իշխանակին: Իսկ հինգ օս-  
կին եւ տոկոսներն առ այժմ իմ արտա-  
մագրութեանս կը մնան օրքան կենդանի  
եմ:

2. Երկու հարկը քսան եւ հինգ (225)  
հատ օսմ. լիւրս տուած եմ ընդ կար-  
նեցի Պալատեան Գարբիէլ աղային, որ  
անկուրթիւն հաստատած է ի Տրապիզոն,  
պայմանաւ որ իրաւաւոր մէկ ամիս  
մէկ ոսկոյ համար քսան փարա տոկոս  
հաշուէ. եւ երբ ուղեւ ստանամ, որոյ  
համար մուրհակ առած եմ իւր ստորա-  
գրութեամբ եւ կ'ընդլ 1888 յուլիս 6  
ի Տրապիզոն: Վերադարձել երկու զու-  
մարներէն հազար ոսկի կը կտակեմ ծը-  
ննդավայրին մէջ համեստ հիւանդանոց  
մը հիմնել իմ իշխանակին: Իսկ հինգ օս-  
կին եւ տոկոսներն առ այժմ իմ արտա-  
մագրութեանս կը մնան օրքան կենդանի  
եմ:

3. Պալատեան Մատթէոս աղային եւս  
տուած եմ քսան եւ վեց ու կէս օսմ. լի-  
ւրս, աւելն ամիս քսան փարա մէկ ոսկոյ  
համար տոկոսով, զատ մուրհակ առած  
եմ. սոյն գումարն իր տոկոսով կտակեմ  
եմ որ Ոստանայ Դաղար Ս. Նշանայ վա-  
նից մէջ Ս. Նիկիէ գերեզմանին վրայ

նըկարին ետին գրեց Լարուէթի սպաննու-  
թեան թուականը:  
28 յուլիս 1872  
Անոր տակ գրեց Ռոթէի ձեռքագրու-  
թեան թուականը:  
30 յուլիս 1872  
Եւ կը յուսար քիչ օրէն ալ դատա-  
պարտութեան թուականը գրել:

Իր ամբողջ վրէժնորութիւնը — որ  
այն ատեն իր բովանդակ կենանք էր —  
այս երեք թուականներուն մէջ ամփոփ-  
ուած էր:

Այս ձեռքագրութիւնը մեծ աղմուկ  
հանած էր Բարիքի մէջ, վառն դի Լարու-  
վաճառականական բարձր ընկերութեանց  
խառնուած էր ու շատ ծանօթներ ունէր:

Քանի մը օր ետքը Լիւսիէն ար Նուար-  
վի կ'ուղեւ ըսաւ:

— Այլ դատ չեմ վարեր: Աստղու-  
թեանս ակարութիւնը եւ քաղաքուս կո-  
րուստը այդ բանն անկախել կ'ընեն ին-  
չի: Կատարեալմէն իմ իր գաղափարն մը  
չեմ ներկայացած, բայց բոլորովին քաշ-  
ուելէ առաջ դոնէ անգամ մըն ալ իմ դա-  
տավարութիւնս պիտի լսեն:

Ժիւլիա անձկութեամբ հարցուց:

— Ինչ դատ է այդ կերպը ինչո՞ւնք:

— Ձե՛ս դուշակն է որ կարծես որ

ԹԵՐԻՐՈՆ «ՀԱՅԵՐԵՆԻՔ» (32)

ԱՄՈՐԱՊԱՍԻՏԸ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

— Ընդհանրապէս իր կորստեան պատ-  
ճառ կ'ըլլաւ:

— Ձեմ հասկնար, ըսաւ Ժիւլիա, բայց  
բանի որ դուք այնպէս կ'ըսէք, ես ալ կը  
հաւատամ: Ձեմ



